

# Etnomusiqişünaslıq

## “BAYATI-ŞIRAZ” MUĞAMINDA “BƏRDAŞT”

Fərdin MƏHƏMMƏDZADƏ

Məqalədə “Bayati-Şiraz” müğamının Bərdaştından söhbət açılır. Bu şöbənin instrumental variantları mövcud not yazıları əsasında, vokal variantları isə müəllif tərəfindən nota köçürülen nümunələr əsasında təhlil edilir. Bərdaştın “Bayati-Şiraz”da rolu və funksional əhəmiyyəti üzə çıxardılır.

**Açar sözlər:** müğam, Bayati-Şiraz, bərdaşt, şöbə, məqam

Çoxəsrlilik tarixi özündə ehtiva edən müğam sənəti bu günümüzün bizə ötürülən ən əvəzsiz incilərdən biri olaraq özümüz, dilimiz, təfəkkürümüzdür. Bu janrıñ özümlülüyü onun ilk səslənən notlarından başlayaraq sonuna kimi aşkar olur. İmprovizə olmasına baxmayaraq ciddi kanonik qanunauyğunluqları ehtiva etməsi janrıñ əsas şərtlərindəndir.

Hər bir dəstgah fərqli, özünəməxsus təsir yaratmaq iqtidarında olub, bir-birindən seçilir. Maraqlıdır ki, hansı dəstgahı dinləyiriksə, həmin dəstgah bizi öz təsir gücү ilə elə əhatələyir ki, biz onu ən gözəl və təsirli dəstgah hesab edirik. Bu xüsusiyyət bəlkə də müğamın ən sırlı cəhətlərindəndir. Bu mənada “Ərusi-musiqi” (musiqinin gəlini) adlanan “Bayati-şiraz” da özünəməxsus cazibəyə sahibdir. Bu müğama, o cümlədən eyniadlı məqama istinad edən xalq mahnıları çoxluq təşkil edir. “Bayati-Şiraz” həmçinin bəstəkar yaradıcılığından da yan keçməmiş, F.Əmirov, S.Ələsgərov, N.Əliverdibəyov kimi nəhəng simaların bu müğam əsasında ərsəyə gətirdikləri qiymətli incilərin ilham mənbəyinə çevrilmişdir.

İzlədiyimiz digər dəstgahlardakı kimi “Dəraməd”, “Bərdaşt”, “Mayə” və sonrakı şöbə və guşələrin təsnif və rənglərlə ardıcılışması “Bayati-Şiraz”da da izlənilir. Həmçinin başqa dəstgahların bərdaştı üçün səciyyəvi olan bir sıra cəhətlər bu müğamın eyniadlı girişində də saxlanılır. Lakin, sərf “Bayati-Şiraz”ın Bərdaştı üçün səciyyəvi olan, yalnız bu şöbəni

xarakterizə edən, müəyyən xüsusiyyətlər də mövcuddur. Bu məqalədə diqqətimizi həmin cəhətlərə yönəldərək Bərdaştın “Bayati-şiraz” dəstgahında olan rolu və funksional əhəmiyyətini araşdırmağa, bu şöbənin özək mövzusunu üzə çıxarmağa çalışmışıq.

Elmi ədəbiyyatdan məlumdur ki, bu gün bize belli olan “Bayati-Şiraz” müğamı əsrlər öncə “Bayati-İsfahan” adlandırılıb. “Bayati-Şiraz” isə bu gününün əksi olaraq “Bayati-İsfahan”ın tərkibində ifa olunan şöbə kimi göstərilir [11; 16]. Ustad İfaçı Bəhram Mansurov da 1976-ci ildə yayımlanan “Muğam” radio jurnalı verilişində də bu məsələni aydınlatır: “Bayati-Şiraz” müstəqil dəstgah kimi yalnız keçən əsrin axılarından mövcuddur. Bundan əvvəl “Bayati-şiraz” “Bayati-İsfahan” dəstgahının bir hissəsi olub. O zaman “Bayati-İsfahan” dəstgahında bu şöbələr çalınırdı: “Bərdaşt”, “Gərduniyyə”, “Nişibi-fəraz”, “İsfahanək”, “Bayati-İsfahan”, “Nühüft”, “Hacı-Yuni”, “Naleyi-zənbur”, “Mənəvi”, “Pəhləvi”, “Bayati-kürd”, “Qatar”, “Bayati-əcəm”, “Gəbri”, “Baba Tahir”, “Azərbaycan”, “Əbülçəp”, “Bayati-Şiraz”, “Xavəran”, “Üzzal”, “Dilrubə”, “Bayati-İsfahan”dan sonra Mayəyə ayaq verilirdi [12].

“Bayati-Şiraz” XIX əsrin sonlarından müstəqil müğam kimi dəstgahlar sırasında öz yerini sabitləşdirə də, “İsfahan” adı isə hələ Orta əsr mənbələrində özünü göstərir. XI əsr Şərq ədəbiyyatının qiymətli incilərindən olan “Qabusnamə”yə nəzər yetirsək, əsərin 36-ci fəslində

müxtəlif muğam adları ilə yanaşı "İsfahani" adına da rast gəlirik [7, s.149]. "İsfahan" Səfiyəddin Urməvinin "Kitabül-ədvarında" verilən on iki əsas makamdan 6-cısıdır: Üşşaq, Nəva, Busəlik, Rast, Əraq, İsfahan, Zirəfkənd, Büzürk, Zəngulə, Rehavi, Hüseyni, Hicaz [15]. Əbdüllqadir Marağalının isə təqdim etdiyi 24 şöbədən biridir [15].

Orta əsrlərdən başlayaraq ötən əsrin əvvəllərinə kimi izlədiyimiz çoxsaylı mənbələrdə heç bir dəstgahda "Bərdaş" adlı şöbə və ya guşəyə rast gelmirik. Həmçinin "Bərdaş"ın IX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərindən etibarən hansı səbəblərdən irəli gələrək yaranması, ifaçılıq təcrübəsində öz yerini sabitləşdirməsi və elmi ədəbiyyatda üzə çıxməsi ötən yazılarımızda öz əksini tapıb [9]. Bu mənada "Bayati-Şiraz" muğamı da digər dəstgahların "Bərdaşlı" ilə müqayisədə istisnalıq təşkil etmir. Digər dəstgahlardakı kimi, bu muğamda da sözügedən şöbənin oxunması faktları ötən əsrin əvvəllərinə aid edilən mənbələrdə əks olunur. Məsələn, 1929-cu ildə Bakıda keçiriləcək konsertdə iştirak etmək üçün dəvət olunan ustad xanəndə Xan Şuşinski haqqında oxuyuruq: "Gecəni müğənni (Xan Şuşinski - F.M.) "Bayati-Şiraz" ilə açdı. O, muğamı zildən - "Üzzal" şöbəsindən başlayıb "Mayə"yə endedi, sonra muğamı şöbə-şöbə ustalıqla axıra çatdırıldı" [13, s. 36]. Göründüyü kimi burada "Bərdaş" ifadəsi qeyd olunmasa da, xanəndənin muğamı zildən başlayıb, "Mayə"yə enməsi və ardiyaca digər şöbələri oxuması "Bərdaş"ın ifasını göstərir.

Xan Şuşinskisinin oxuduğu həmin ifanın və həmçinin o ifanın timsalında ötən əsrlərin ifa təfsirlərinin lent yazıları mövcud deyil. Bu da muğamın əsrlər öncəki ifasının bizim təsəvvürümüzdə tam, dolğun mənzərəsinin yaranmasına sədd çəkir. Bizim yalnız XX əsrin ifa variantlarının lent yazıları ilə tanış olmaq imkanımız var. Məhz "Bayati-Şiraz"ın mövcud lent yazıları da sözügedən əsrin ikinci yarısına aid nümunələrdir.

"İzahlı muğam lügəti"ndə "Bayati-Şiraz" muğamının çoxsaylı ifa təfsirləri aşağıda qeyd

etdiyimiz xanəndələrin ifasında CD diskində bir araya toplanıb: Məşədi Məmməd Fərzəliyev ("İsfahan"), Arif Babayev (1983), Mürşüd Məmmədov (1955), Fehruz Məmmədov (1999), Qaraxan Behbudov (1968), Hüseynağa Hacıbababəyov (1958), Alim Qasımov (1983), Yavər Kələntərlı (1959), Sara Qədimova (1958), Rəsmiyə Sadixova (1974), Nisə Qasımov (1974), Mələkxanım Əyyubova (2004), Gülyaz Məmmədova (1997), Ağaxan Abdullayev (?), Zahid Quliyev (1989) [6].

Müxtəlif sosial platformalarda, xüsusilə YouTube portalında yuxarıdakı bəzi xanəndələrlə yanaşı Yaqub Məmmədov, Əbülfət Əliyev, Mütəllim Mütəllimov, Səxavət Məmmədov, Canəli Əkbərov, Zülfü Adıgozəlov, Baba Mahmudoğlu, Elnarə Abdullayeva, Rəşid Behbudov və başqalarının ifasında da "Bayati-Şiraz"ın nadir lent yazılarının olması bu muğamın variantlarını daha da zənginləşdirir.

Bu sıraya instrumental ifa təfsirlərini də əlavə etsək Habil Əliyev, Bəhram Mansurov, Ədalət Vəzirov, Möhəlet Müslümov, Kamil Cəlilov, Malik Mansurov, Elçin Haşimov və başqalarının adını qeyd etməliyik. Göstərdiyimiz ifaçıların adı ilə "Bayati-Şiraz"ın lent yazıları daha da qiymətli olmaqla bərabər, bu həm də vokal ifa variantları ilə instrumental variantların müqayisəli şəkildə təhlil etməyimizə geniş imkanların açılması deməkdir.

"Bayati-Şiraz" muğamını program və cədvəllərdə də nəzərdən keçirək. Üzeyir bəyin Musiqi texnikumu üçün 1925-ci ilə tərtib etdiyi programda bu muğam "Bayati-İsfahan" adı ilə təqdim olunub və aşağıdakı şöbə və guşəni özündə cəmləşdirir: "Mayeyi-Bayati-Şiraz", "Bayati-İsfahan", "Əbül-çəp", "Azərbaycan", "Bayati-kurd", "Haciyuni", "Dəştii", "Qatar", "Üzzal", "Bayati-Şiraz"dır" [16, s.226]. Görkəmli tar ifaçısı Mirzə Fərəcın nəvəsi Ruqiyə Rzayeva "Mirzə Fərəc haqqında xatırələrim" kitabında isə sənətçinin "Bayati-Şiraz"ı aşağıdakı şöbə və guşələrlə ifa etdiyini göstərir [14, s.49].

### "Bayati-Şiraz" dəstgahı

- |                   |                  |                   |
|-------------------|------------------|-------------------|
| 1. Dəraməd        | 7. Azərbaycan    | 13. Qatar         |
| 2. Bayati-İsfahan | 8. Bayati-kurd   | 14. Bayati        |
| 3. Bayati-Şiraz   | 9. Haciyuni      | 15. Aşıq-Guş      |
| 4. Əbülçəsp       | 10. Giləgi       | 16. Niiriz-Davudi |
| 5. Cəfəriyyə      | 11. Dəştii       | 17. Üzzal         |
| 6. Budəsti 1      | 2. Məhdi-Zərrabı |                   |

Burada göstərilən ilk üç şöbəyə diqqət yetirsək, "Bərdaş" sözü ilə rastlaşmırıq. Lakin, sənətçi 1) "Dəraməd", 2) "Bayati-İsfahan", və 3) "Bayati-Şiraz"ın ardıcılılığındı göstərir. Belə qənaətə gəlmək mümkündür ki, burada qeyd olunan "Dəraməd" bize məlum olan, dəstgahın əvvəlində ifa olunan instrumental girişdir. II göstərilən "Bayati-İsfahan"la

"Bərdaş" nəzərdə tutulub. Qeyd olunan III - "Bayati-Şiraz" isə "Mayə" şöbəsi kimi səciyyələnə bilər. Başqa sözlə, bu günkü ifaçılıqdan məlum olan "Dəraməd", "Bərdaş" və "Mayə" ardıcılışması burada "Dəraməd", "Bayati-İsfahan" və "Bayati-Şiraz" kimi qeyd olunub.

İzlədiyimiz Üzeyir bəyin və Mirzə Fərəcindən muğam cədvəlində "Bayati-Şiraz" muğamında "Bərdaş" termini göstərilməsə də, görkəmli ifaçı Əhməd Bakıxanovun muğam cədvəlində isə qeyd olunub. Ə.Bakıxanovun cədvəli tar sinfinin muğamat programında "Bayati-Şiraz": "Bərdaş", "Mayə", "Nişibifərəz", "Bayati-İsfahan", "Xəvəran", "Üzzal", "Bayati-Şiraza ayaq" (Kadensiya) şöbə və guşələrlə göstərilib [1, s.63].

Lakin onu da vurğulamalıq ki, təhlil üçün ən vacib resurslardan biri də not yazılarıdır. Müxtəlif təfsirlərin not yazılarının olması ifa variantlarını daha yaxından görməyə imkan yaradır. Təəssüf ki, not yazıları say etibarilə ifa nümunələrindən dəfələrlə azlıq təşkil edir və bunlar instrumental variantlardır. Bu sırada Nəriman Məmmədov [10], Arif Əsədullayev [4], Əkrəm Məmmədli [8], Fuad Əzimovun [5] not yazıları qiymətli incilərdir. Bu məqalədə göstərilən instrumental variantların not yazılarını vokal variantlarla müqayisəli şəkildə təhlil etmək üçün bizim tərəfimizdən "Bayati-Şiraz"ın

"Bərdaş"ı bir neçə xanəndənin - Sara Qədimova və Mənsum İbrahimovun ifasından nota köçürülüb.

Əgər "Rast", "Çahargah" və b. dəstgahlarda eyni bir muğamın vokal və instrumental variantları ifaçılıq xüsusiyyətləri baxımından fərqlənirdisə, amma bütün variantları birləşdirən əsas xüsusiyyət - özək melodik qəlibin eyniliyini hər birində görmək mümkündür. Lakin "Bayati-şiraz" muğamının digər dəstgahlardan fərqli olaraq vokal variantlarını instrumental nümunələri ilə müqayisə etdikdə fərqli olduğu açığaşkar sərgilənir. İzlədiyimiz not yazılarında da bu və digər cəhətləri nəzərdən keçirək.

Bayati-şiraz muğamının instrumental təfsirlərində bərdaş özək mövzu ilə başlayır. Əvvəla bu başlanğıc öz əsasını bərdaş üçün səciyyəvi olan mayə oktavasından - zildən götürür. Mayə, yaxud tonikanın alt aparıcı tonundan başlayıb qammavari şəkildə mayənin kvinta tonuna doğru hərəkətə nizamlanır, kvinta tonuna toxunulur və tonikanın üst tersiyasına qayıdır. Lakin dərhal kvinta tonunu səsləndirməklə həmin tona da istinad edir. Cümlədə kvintanın dəfələrlə səslənməsi fikrin təsdiqi kimi çıxış edir.

N.Məmmədovun not yazısı:



Ə.Məmmədlinin not yazısı:



A.Əsədullayevin not yazısı:



F.Əzimlinin not yazısı:



Burada gördüğümüz birinci səs məqamın alt tetraxordunun IV, ara dayanma (b) səs üst tetraxordun ilk səsi - VI, istinad səsi isə səs sırasının VIII pilləsi - tonikanın kvintasıdır. Bunlar da məqamın istinad pillələridir. Başqa sözlə desək, bərdaştin özək mövzusu səs sırasının əsas pillələrinə dayaqlanır.

Mövzunun istinad etdiyi və tamamlandıığı mayə tonun kvintasının (VIII pillə) məqamın əsas istinad pillələrindən biri olmasına baxmayaraq sanki

melodikada "narahatlıq" və natamamlıq ruhu hökmranlıq edir. Ardınca mayə tonuna qayıdıla rastlaşırıq. Bu, əsasən qammavari hərəkətlə səciyyələnir. Mayə tonuna istinadən, həmin pillənin dəfələrlə takrarı ilə fikir tamamlanır. Bununla da hiss olunan "narahatlıq" öz həllini tapır. Burada melodikanın qayıdışında hər bir not yazısında fərqli xüsusiyyətlərlə rastlaşsaq da, amma hər birində məzmun, struktur, mahiyyət eynidir.

N. Məmmədovun not yazısı:



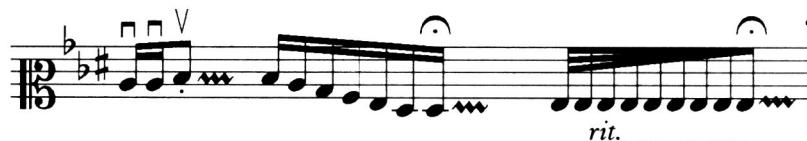
Ə. Məmmədlinin not yazısı:



A. Əsədullayevin not yazısı:



F. Əzimlinin not yazısı:



Hər bir müğamda olduğu kimi "Bayati-Şiraz"ın Bərdaştında da ilk cümle əsas özək mövzunu sərgiləyən, sonrakı cümlələrin intonasiya xüsusiyyətlərini özündə cəmləyən cümlədir. Növbəti cümlələrdə həmin mövzunun inkişafə məruz qalan variantlarını görürük. Yenə də əsas mövzuda olduğu kimi mayə tonundan başlayan cümlə kvinta tonuna istinadən inkişaf etdirilir. Eyni motivin dəfələrlə təkrarı söyügedən inkişafı şərtləndirir. Burada əsas inkişaf

mayə tonu və mayənin kvinta tonu (səs sırasının IV və VIII pillələri) aralığında hərəkətə əsaslanır. Cümə sekvensiya vasitəsilə mayəyə doğru hərəkət edir və mayədə tamamlanır. Nümunə verdiyimiz not yazılarında fərqli inkişaf motivinin N. Məmmədovda və Ə. Məmmədlidə triollarla, A. Əsədullayev və F. Əzimlidə onaltılıq və otuzikilik notlarla verilməsindədir.

N. Məmmədovun not yazısı:



Ə.Məmmədlinin not yazısı:



A.Əsədullayevin not yazısı:

F.Əzimlinin not yazısı:

İfaçılıq təcrübəsində rast gəldiyimiz bir məqam da bərdaştdan sonra "İsfahanək" güşəsinin ardıcılılaşmasıdır. Bu güşə Bərdaş və Mayə arasında bağlılı yaradır. "İsfahanək" instrumental ifa variantlarında özünü göstərir. Sabir Ələkbərovun "Bayati-şiraz muğamında "İsfahanək" şöbəsi məqaləsində oxuyuruq: "Xalq artisti, tarzən Bəhrəm Mansurov 1968-ci ildə "Melodiya" firmasının buraxdığı qrammafon valında ifa etdiyi "Bayati-Şiraz" muğamını "Bərdaş"la başlayıb, sonra bir cümle "İsfahanək" i göstərərək "Mayə Bayati-Şiraz" a düşüb. Bu çalğıda "İsfahanək" ilk dəfə geniş dinləyici kütləsinə təqdim olunub". O fikirlərini davam etdirərək yazar ki, 1973-cü ildə həmin firmanın buraxdığı qrammafon valında pedaqqoq, muğam bilicisi, tarzən Kamil Əhmədov da

"İsfahanək"i "Bayati-Şiraz" muğamının tərkibində göstərmiş, burada "Bərdaş"dan sonra 3 cümle "İsfahanək", sonra "Mayə Bayati-Şiraz" və s. hissələri ifa etməklə "İsfahanək" in "Bayati-Şiraz" muğamında tutduğu mövqeyini, rolunu, əhəmiyyətini bir az da qabarık surətdə təqdim etmişdir [3, s.7]. Əgər Bərdaş mayə və mayənin kvinta tonu aralığında improvisə olunursa, "İsfahanək" isə Mayənin alt kvartası (səs sırasının I pilləsi) və Mayə arasında hərəkətlə səciyyələnir. "İsfahanək" in başlanğıc intonasiyası da bu pillələr üzərində ifa olunur - ilk səs I pillədən başlayır və IV pilləyə (Mayəyə) sıçrayış edir. Mayə tonun təkrarı ilə təsdiq olunan cümle sonra həmin I və IV pillələr aralığında inkişaf olunur.

Ə.Məmmədlinin not yazısı:

A.Əsədullayevin not yazısı:

This musical score consists of two staves of bass clef notes. The first staff begins with a dynamic of *mf*. The second staff begins with a dynamic of *tr*. There are various performance markings like '+' and '3' placed above the notes.

F.Əzimlinin not yazısı:

This musical score is written in 12/8 time with a bass clef. It features a dynamic of *mp* at the beginning. The notation includes various note heads and rests, with a '3' marking indicating a triplet grouping.

Bunun ardından növbəti cümlələrdə "İsfahanek" in inkişaf hissəsini görmək olar. Bu inkişaf da səs sırasının I və IV pillələri aralığında hərəkətlə səciyyələnir. Burada da "İsfahanek" in başlanğıc intonasiyalarından alınan motiv "qonşu səslərlə" sekvensiya vasitəsiylə inkişafa məruz qalır.

Onu da qeyd edək ki, izlədiyimiz not yazıları sırasında N. Məmmədovun not yazısında "İsfahanek" özünü göstərmir.

Bərdaşt və "İsfahanek" ardıcılışmasında bir məqam da diqqətimizi cəlb edir. Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi bərdaşt mayə və mayənin kvinta tonu aralığında, "İsfahanek" isə mayənin alt kvartası və

mayə aralığında improvisəyə əsaslanır. Bu pillələri qarşılaşdırıldığda bərdaşt üçün səciyyəvi olan tam oktava diapazonunu görə bilirik. Digər muğamlarda rast gəldiyimiz ənənəvi bərdaşt mayə oktavasından başlayıb mayəyə enməklə tam oktava diapazonunu əhatə edir. Oktava boyunca da muğamın sonrakı şöbə və guşələrinin əsas istinad pillələrinə toxunulması Bərdaştin əsas şərtlərindəndir. Bu mənada "Bayati-Şirazda" Bərdaşt və ardına "İsfahanek" in ifa olunması isə bu muğamın instrumental variantlarında da girişin oktava diapazonunu əhatə etdiyini göstərir.

A musical staff with nine note heads labeled I through IX below them. The notes correspond to the scale degrees of the mode, starting from the tonic and moving up through the octave.

Ə.Məmmədlinin not yazısı:

This musical score is written in 5/4 time with a treble clef. It features a dynamic of *3* at the beginning. The notation includes various note heads and rests, with '6' markings indicating sixteenth-note patterns.

A.Əsədullayevin not yazısı:

This musical score is written in bass clef. It features a dynamic of *3* at the beginning. The notation includes various note heads and rests, with '+' markings indicating eighth-note patterns.

F.Əzimlinin not yazısı:



"Bayati-Şiraz"da gişir-Bərdaşt anlamı xanəndə ifaçılığında isə fərqli xüsusiyyətlərə malikdir. Instrumental ifaçılıqdakı Bərdaştı səciyyələndirən melodikanın vokal şəkildə ifasına nadir hallarda rast gəlmək mümkündür. İzlədiyimiz çoxsaylı nümunelər sırasında təkcə Alim Qasımovun və Zabit Nəbəzadənin ifasında buna rast gəlmişik. Bu istisnalardan savayı xanəndə ifaçılığında "Bayati-Şiraz" muğamı "Nişibü-fəraz" şöbəsi ilə ifa olunur və bu Bərdaşt kimi qəbul olunur. Yuxanda qeyd etdiyimiz instrumental Bərdaştın oxunduğu istisna nümunələrdə də bərdaştdan sonra "Nişibü-fəraz" ifa edilir. Bərdaştan "Nişibü-fəraz" a eniş baş verir. Başqa sözlə desək "Nişibü-fəraz" sanki Bərdaştın davamı ki, özünü göstərir və melodikanı mayəyə çatdırır. Lakin demək olar ki, əksər ifaçılar Seyid Şuşinski, Zülfü Adigözəlov, Nəriman Əliyev, Ağaxan Abdullayev, Arif Babayev, Canəli Əkbərov, Yaqub Məmmədov, Əbülfət Əliyev, Sara Qədimova, Mütəllim Mütəllimov və b. "Bayati-Şiraz" muğamını "Nişibü-fəraz" ilə başlayırlar. "Nişibü-fəraz" mayənin kvinta tonu - səs sırasının VIII pilləsinə istinad edir. "Bayati-Şiraz"ın əksər xanəndələrin ifasında "Nişibü-fəraz"dan başlanması zənnimizcə, ifaçılıq təcrübəsində mayə oktavasının çox zil olduğu üçün başlamağın çətinliyindən qaynaqlanır.

Burada bir məqam da qeyd olunmalıdır. Instrumental muğamın şöbə-guşə ardıcılığına nəzər yetirsek "Bərdaşt". "Mayə", "Nişibü-Fəraz", "Bayati-İsfahan" və sonrakı şöbələr izlenilir. Vokal ifaçılıqdə isə "Bərdaş"-t (nadir nümunələrdə), "Nişibü-fəraz",

"Mayə", "Bayati-İsfahan" və s. oxunur. Nəticədə "Nişibü-fəraz" instrumental ifaçılıqdə Mayədən sonra şöbə kimi, vokal ifaçılıqdə isə Mayədən önce Bərdaşt kimi ifa olunur.

Vurğuladığımız xüsusiyyətlər çoxsaylı ifalar əsasında gəldiyimiz qənaət və müğəmin standard çərçivəsi kimi göstərilir. Lakin müğam yaradıcı proses olduğunda ifaçılıq təcrübəsində tam fərqli cəhətlərlə də qarşılaşmaq mümkündür. Məsələn, Alim Qasımovun ifa etdiyi variantların birində önce zildə "Nişibü-fəraz", sonra "Bərdaşt", daha sonra bəmdə "Nişibü-fəraz" ardıcılılığı ilə təqdim edib. Zabit Nəbəzadənin ifasında da həmin ardıcılığı izləyirik.

"Nişibü-fəraz"ın ifa təfsirlərində də iki variantla rastlaşırıq; xanəndə sözsüz şəkildə "yar-yar ey" və s. hecalarını səsləndirməklə başlayıb sonra qəzəl ilə oxuyur, yaxud da ifasını birbaşa qəzəl ilə təqdim edir.

"Bayati-Şiraz"ın Bərdaştının vokal not nümunəlerinə nəzər yetirək. Mövzu müxtəlif variantlarda ya mayə tonundan, yaxud da mayənin üst tersiyasından başlanıb mayənin kvintasına sıçrayışla hərəkətə əsaslanır. Aşağıda təqdim olunan nümunələrdə də bu izlənilir: S.Qədimovanın ifasındaki variant öz başlanğıcını mayənin üst tersiyasından, M.İbrahimovda isə Mayə tonundan götürür. Mövzu reçitativ-deklamasiyalı olub "Nişibü-fəraz"ın istinad tonunun təkrarına əsaslanır. S.Qədimovada bu cümlə hətta 2 dəfə təkrar olunur. Eyni fikrin təkrarı muğam üçün səciyyəvi olub, musiqi fikrinin təsir gücünü daha da artırır.

S.Qədimovanın ifası:



M.İbrahimovun ifası:



Musiqi fikrinin təqdimi onun qayıdışı ilə xarakterikdir. Bu qayıdış mayə tonuna enişlə şərtlənir. Eniş, mövzunun təqdimatındakı kimi sıçrayışla deyil, pille-pille, aramla baş tutur. Hər iki not yazısında bunu izlemək mümkündür. Lakin burada fərqli cəhət də var. S.Qədimovanın ifası mayə

tonunda da tamamlanır, lakin M.İbrahimovun ifasında isə mayə tonuna enişdən sonra yenidə mayənin kvinta tonunu səsləndirir. Bundan əlavə burada eniş hissə "Bayati-Şiraz"ın instrumental variantının bərdaştı ilə daha çox səsləşir.

S.Qədimovanın ifası:

Min qüs-sə do-lub-qəl-bi ma... hər naz-li gö-zəl-dən-a  
da-a man ey

M.İbrahimovun ifası:

ay-e-ə-man-ə-man-dad-ad-ey-ax

Bərdaştin növbəti cümleleri isə öz əsasını yuxarıda təqdim etdiyimiz mövzudan alır. Bu cümlelər də mayənin kvinta tonuna istinad etməklə mayə və kvinta tonu aralığında improvisəyə əsaslanır. Burada neçə cümle səslənməyindən asılı olmayaraq hər birində ilk cümle ilə bağlılıq, intonasiyalarda və cümle

sonluqlarında bir-birindən "yoğrulma" açıq-aydın sərgilənir.

"Nişibi-fəraz"ın son cümlesiində isə mayəyə tonuna eniş özünü göstərir. Buradaki "ayaq"la, Mayə şöbəsinin "ayağ"ı arasında müəyyən qədər yaxınlıq duyular.

S.Qədimovanın ifası:

Gü-lü üz-lü ya-na- - gün-da-kı  
sün bül ki-mi-tel-dən-a man ey

M.İbrahimovun ifası:

is-tə rəm cis mim də-dərd ol sun,də xi can ol-ma-sın-ay-ə-man-ay  
ax-ay can-ay-yar a-ay

Beləliklə, "Bayati-Şiraz" muğamında vokal ve instrumental variantları bir-birindən fərqlənən Bərdaştin ifaçılıq təcrübəsində rolü üzə çıxır. Instrumental ifaçılıqda "Bərdaş" və "İsfahanək", vokal ifaçılıqda isə "Nişibü-fəraz"la təqdim olunan bu hissə həm dinləyicidə lirik əhval-ruhiyyə yaradır, həmçinin də sonrakı şöbə və guşələrin, "ayaq"ların intonasiya xüsusiyyətlərini özündə cəmləşdirir. Lakin

zənnimizcə, "Bayati-Şiraz"ın xüsusilə də vokal ifaçılığında bərdaş kimi "Bayati-İsfahan"ın ifa olunması və sonra "Mayə"yə enməsi daha məqsədə uyğun olardı. Çünkü, "Bayati-İsfahan" Mayə oktavasına istinadən ifa olunur. Bu həm bərdaş üçün səciyyəvi olan strukturu özündə ehtiva edəcək, həmçinin də zildən bəmə eniş edərək daha çox istinad pilləsini özündə sərgiləyəcək.

## ƏDƏBİYYAT

1. Bakıxanov Ə.M. Ömrün sarı simi. Məqalələr və xatirələr (tərtibçilər: Tofiq Bakıxanov və Məmmədrza Bakıxanov). B.: İşıq, 1985, 78 s.
2. Bədəlbəyli Ə. İzahlı monoqrafik musiqi lügəti. B.: 2017, 512 s.
3. Ələkbərov S. Bayati-Şiraz muğamında "İsfahanək" şöbəsi. Konservatoriya jurnalı, Bakı, 2020, N1-2 (47), s.6-10.
4. Əsədullayev A. İnstumental muğamlar. B.: Adiloğlu, 2009, 168 s.
5. Əzimli F. Azərbaycan muğam məktəbi. B.: 2008, R.N.Novruz-94 İKF, 256 s.
6. İzahlı muğam lügəti. Dörd CD disk ilə. Tərtibçilər T. Məmmədov, C.Quliyev. B.: OL NPKT, 2015, 214 s.
7. Qabusnamə. B.: Şərq-Qərb, 2006, 216 s.
8. Məmmədli Ə. Azərbaycan muğamları. B.: Azərbaycan, 2010, 328 s.
9. Məmmədli F.İ. Azərbaycan muğamında "Bərdaş" şöbəsinin yaranma şərtləri və əhəmiyyəti //

İŞME 2018, Beynəlxalq Musiqi Təhsili Cəmiyyəti. 33-cü Beynəlxalq Konfransın materialları, Türk Dünyası Oturumu. B.: 2018, 15-20 iyul, s. 301-306.

10. Məmmədov N.H. Azərbaycan muğamları Bayati-Şiraz və Şur. B.: Muzqiz, 1962, 41 s.
11. Mənsrov E.B. Muğam düşüncələrim (məqalələr toplusu). B.: İrşad, 1995, 40 s.
12. "MUĞAM" radio jurnalı - "Bayati-Şiraz" dəstgahı, AzRadio, 26.09.1976. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=2I46FvAd6cU>
13. Muxtaroğlu V. Havalansın xanın səsi. B.: Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, 1971, 104 s.
14. Rzayeva R. Tarzən Mirzə Fərəc haqqında xatirələrim. B.: İşıq, 1986, 76 s.
15. Səfərova Z.Y. Azərbaycanın musiqi elmi (XIII-XX əsrlər). B.: Azərnəşr, 2006, 544 s.
16. Zöhrabov R. Azərbaycan muğamları. B.: Təhsil, 2013, 336 s.

## Бардашт в мугаме "Баяты-Шираз".

*В статье говорится о разделе Бардашт в мугаме "Баяты-Шираз". Существуют нотные записи этого раздела в инструментальных вариантах, а вокальный вариант со стороны сделан и проанализирован со стороны автора статьи. Здесь выявляется роль и функциональное значение Бардашта в "Баяты-Шираз"е.*

**Ключевые слова:** Мугам, Баяты-Шираз, Бардашт, раздел, лад

## Bardasht in "Bayati-Shiraz" mugam.

*The article talks about the Bardasht section from the Bayati-Shiraz mugam. This section in instrumental versions exists on the basis of musical notation, and in vocal versions, the author has made analyzes based on rewritten musical examples. Here the role and functional significance of Berdasht in "Bayati-Shiraz" e.*

**Key words:**Mugham, dastgah, Bayaty-Shiraz, section, modus